

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3Tos/155/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2125010986
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 07. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Stanislavská
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2025:2125010986.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Stanislavskej a sudcov JUDr. Rastislava Kresla a JUDr. Ladislava Révesa, v trestnej veci odsúdeného A. B., nar. XX.XX.XXXX v A., o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Trnava zo dňa 26.06.2025, sp. zn. 35Nt/26/2025, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 31. júla 2025 v Trnave, takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písm. c) Trestného poriadku sťažnosť odsúdeného A. B., nar. XX.XX.XXXX v A.,
z a m i e t a.

odôvodnenie:

Okresný súd Trnava napadnutým uznesením rozhodol tak, že podľa § 399 ods. 2 Trestného poriadku návrh odsúdeného A. B. na povolenie obnovy konania vedeného na Okresnom súde Trnava pod sp. zn. 8T/17/2014 zamietol.

Okresný súd napadnuté uznesenie odôvodnil v rozsahu č. I. 32-33 spisu.

Proti tomuto uzneseniu zahlásil ihneď, po vyhlásení uznesenia, sťažnosť odsúdený A. B. (č.l. 31 spisu), ktorú následne odôvodnil vlastnoručne písaným podaním (č.l. 36-47 spisu).

Prokurátor prítomný na verejnom zasadnutí okresného súdu sa vzdal práva na podanie sťažnosti (č.l. 31 spisu).

Odsúdený uviedol, že dňa 11.07.2025 mu boli doručené 2ks písomností, konkrétne napadnuté uznesenie zo dňa 26.06.2025 o zamietnutí návrhu na povolenie obnovy konania vyhotovené samosudcom JUDr. Branislavom Krivošíkom a výzva, ktorú podľa údajov na uvedenej písomnosti vybavovala pani C., pričom podľa odsúdeného by to malo znamenať, že písomnosť pred odoslaním riadne skontrolovala po obsahovej stránke a mala by byť bezchybná, pričom to isté by malo byť splnené aj vyššou súdnou úradníčkou D. E. F., ktorej meno sa na uvedenej písomnosti tiež nachádza. Odsúdený uviedol, že ani jedna z týchto osôb si nevšimla, že v pravej hornej časti je uvedený dátum 16.04.2025, hoci súdne pojednávanie v uvedenej veci sa uskutočnilo až 26.06.2025, pričom uvedený údaj je uvedený taktiež na poslednej strane uznesenia. Podľa názoru odsúdeného sudcovia chránia verejných činiteľov G. E. a B. H., pričom poznamenal, že títo preukázateľne dlhoročne, napriek viacnásobným upozoreniam, porušovali zákon.

Obsah napadnutého uznesenia odsúdený považuje sudcom za nedostatočne vypracovaný, pravdepodobne preto, aby uviedol do omylu krajský súd (ktorý podľa názoru odsúdeného pri rozhodovaní vychádza len z obsahu uznesenia) alebo preto, že samosudca JUDr. Krivošík vypracoval predmetné uznesenie v tejto podobe z nedostatku vedomostí. Podotkol, že jednou z povinných náležitostí rozhodnutia je povinnosť sudcu zaznamenať do uznesenia celý priebeh súdneho konania, pričom poznamenal, že je to dôležité z hľadiska podania opravného prostriedku. Z napadnutého uznesenia podľa odsúdeného vyplýva, že na súdnom pojednávaní nebol žiadny prokurátor, keďže v uznesení nie je spomenutý, avšak ten tam bol. Takisto v napadnutom uznesení nie je spomenutá osoba advokáta odsúdeného.

Uviedol, že s úvodnou časťou odôvodnenia uznesenia si samosudca JUDr. Krivošík preukázateľne nedal veľa námahy, podobne ako so súdnym konaním, ktoré viedol a to nielen v tomto prípade.

Poukázal na to, že na strane č. 1 v odsekoch 1, 2, 3 a na strane č. 2 v odseku 1 je zaznamenaný len skrútený, neúplný obsah jeho výpovede a nemá vedomosť, z akého dôvodu samosudca JUDr. Krivošík neuviedol v tejto časti všetky podstatné skutočnosti, ktoré odznali na pojednávaní.

Na strane č. 2 v ods. 2 napadnutého uznesenia poukázal na vyjadrenie samosudcu JUDr. Krivošíka, ktorý uviedol: „Súd v rámci dokazovania oboznámil rozsudky Okresného súdu v Trnave, sp. zn. 8T/17/2024 a Krajského súdu v Trnave sp. zn. 5To/143/2024“. Odsúdený uviedol, že to považuje za nedostatočné dokazovanie, na základe ktorého samosudca zamietol jeho návrh na obnovu konania a je si istý, že samosudca spisový materiál ani nevidel, dokonca nevedel spolu s prokurátorom D. jeho dôkazy a argumentáciu žiadnym spôsobom vyvrátiť. Uviedol, že prokurátor D. radšej pozeral ako vždy do stola a samosudca JUDr. Krivošík do okna, keď začal preukazovať trestnú činnosť primátora Piešťan G. E., vedúcej stavebného úradu B. H. a majiteľov čiernych stavieb I. D., J. K. a H. J..

Uviedol, že na strane č. 2 v odsekoch 3, 4 sa samosudca JUDr. Krivošík zamerlal na rutinné odpísanie § 394 ods. 1 a § 395 ods. 2 Trestného poriadku a na strane č. 2 v ods. 5 sa samosudca JUDr. Krivošík skrýva za § 2 ods. 12 Trestného poriadku.

Podľa odsúdeného samosudca JUDr. Krivošík by si mal v prvom rade uvedomiť, že jeho osoba rozhodovala a od jeho osoby záviselo, aké urobí rozhodnutie. Inými slovami povedané, či sa bude držať predložených faktov a zákonov, alebo pokynmi, ktoré dostal v prospech záujmových osôb G. E., B. H., I. D., J. K. a H. J.. Odsúdeného by teda zaujímalo, aké vnútorné presvedčenie založené na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo ako i v súhrne viedlo samosudcu JUDr. Krivošíka k rozhodnutiu, že neboli splnené podmienky na povolenie obnovy konania. Takisto uviedol, že by ho zaujímalo „vnútorné presvedčenie“ D. a L., keď ako jediné osoby napojené na majiteľov čiernych stavieb I. D., J. K. a H. J. trvali na tom, že odsúdený spáchal trestnú činnosť voči verejným činiteľom G. E. a B. H.. Sudcovi JUDr. Cabanovi ako aj JUDr. Krivošíkovi podľa odsúdeného nebolo divné, že práve týmto osobám bol pridelený spisový materiál, kým ostatní policajti páchanie trestnej činnosti zo strany odsúdeného odmietali, poznali situáciu okolo čiernych stavieb a boli toho názoru, že G. E. a B. H. úmyselne účelovo nekonajú.

Odsúdený poukázal na to, že samosudca sa v napadnutom uznesení venoval podmienkam obnovy konania a trvá na tom, že predložil nové dôkazy, a teda aj skutočnosti ako objektívne existujúci jav, ktorý nie že môže, ale určite má vplyv na zistenie skutkového stavu. Ďalej trvá na tom, že na uvedenom pojednávaní nešlo z jeho strany len o tvrdenia, ale určité „javy a skutočnosti“, ktoré aj preukázal, čo opäť nie je v uznesení uvedené.

Namietal, prečo samosudca do uznesenia neuviedol, čo odsúdený nielen tvrdil, ale aj preukázal, konkrétne citáciu vyšetrovateľa, ktorý apeluje na primátora E., aby si už uvedomil, že je verejným činiteľom a je pod dohľadom verejnosti, citáciu z článku Ministerstva vnútra SR, ktorý pojednáva o tom, že protiprávne konanie voči verejným činiteľom sa prejednáva na úseku, či v rovine priestupku a to udeľovaním pokút, pričom jej výška sa odvíja od závažnosti konania a fotografiu, že na čiernej stavbe sa podieľala spoločnosť, ktorá mala na základe zmluvy o dielo uzavretej mestom Piešťany rekonštruovať ulice mesta Piešťany.

Ďalej namietal, prečo sa v uznesení nenachádza zmienka o fotografiách, kde na čiernej stavbe rodinného domu A. M. K. sa podieľala spoločnosť, v ktorej vedení dozornej, či správnej rade je aj samotný primátor G. E., prečo sa v uznesení nie je zmienka o faktúre za niekoľko desiatok tisíc eur, kde skončili tieto peniaze, prečo sa v uznesení sudca nezmienil o tom, že primátor G. E. vyhotovil písomnosť s ukradnutou totožnosťou inej osoby a identifikačným číslom, prečo sa nezmienil o tom, že uvedenú osobu odsúdený kontaktoval a na pojednávaní aj prečítal jej list, že stavebný dozor na uvedenej čiernej stavbe nikdy nevykonávala a prečo sa v uznesení nevyjadril k tomu, že vyšetrovateľ 2x odmietol pokyn prokurátora D.. Podľa odsúdeného sa samosudca JUDr. Krivošík skrýva za § 394 ods. 1 Trestného poriadku, že za nové skutočnosti alebo dôkazy nemožno považovať tie, ktoré možno zistiť z obsahu spisov. Odsúdený ale uviedol, že na pojednávaní predložil fotografie a písomnosti, ktoré neboli obsahom spisu a preukazovali na protiprávne konanie G. E. a B. H.. Poukázal na to, že samosudca JUDr. Krivošík má podstatne iný názor, čo je nový dôkaz. Pripomenul, že hromadne zasielané e-maily posielal na súkromné služobné mailové schránky, ku ktorým mali prístup len jednotliví zamestnanci.

Jedným z nových netypických dôkazov je podľa odsúdeného aj fakt, že trestnej činnosti sa mal dopúšťať od roku 2018, nakoniec L., D. a samosudca JUDr. Caban uviedli, že od roku 2021. Samozrejme to bolo preto, lebo jeden z paragrafov o elektronickom prenasledovaní vstúpil do platnosti až v roku 2021. Odsúdený upozornil samosudcu JUDr. Cabana, že v spise sa nachádzajú výpovede dvoch osôb, ktoré boli v rovnaký deň v rovnakom čase telefonicky vypočuté L., pričom položil otázku, či je to možné. Takisto na pojednávaní preukázal JUDr. Cabanovi, že ďalšia výpoveď je spochybniteľná, keďže na prednej strane sú uvedené údaje inej osoby ako na ďalších stranách zápisnice. To, že sa preukázateľne z jeho

strany nejedná o trestnú činnosť svedčí aj fakt, že E. a H. nechcel zastupovať žiadny advokát, nakoľko vedeli že sa jedná o úmyselné, účelové konanie zo strany L., D. a JUDr. Cabana.

Uviedol, že v dôkazoch proti jeho osobe sa objavili aj e-maily, ktorých majiteľom, respektíve mailových stránok je B. H., ktorá jasne odkopirovala emailové adresy odsúdeného a jeho priateľky pani N. D..

Poznámeneal, že po odchode B. H. na dôchodok sa funkcie ujala nová osoba, bol vykonaný štátny stavebný dohľad a samozrejme zistil sa ďalší podvod E. a H..

Dôvodov na obnovu konania je podľa odsúdeného viac ako dosť. Uviedol, že treba vypočuť osoby, ktoré rozumejú problematike a nie, ktoré veci nerozumejú. Takisto je potrebné, aby súd preveril rôzne písomnosti, faktúry, osoby.

Na základe uvedeného požiadal krajský súd, aby zrušil napadnuté rozhodnutie v celom rozsahu a nariadil obnovu konania. Zároveň požiadal o jeho prepustenie a vydanie 1ks notebook s nabíjačkou potrebného pre ďalšie dokazovanie.

V závere uviedol, že samosudca JUDr. Krivošík je nedôveryhodná osoba, keďže v minulosti požiadal o obnovu konania, vo veci rozhodol a až následne mu prideliť advokáta. Takisto aj vo veci jeho podmieneného prepustenia rozhodoval úmyselne účelovo a jeho konanie dá prešetriť.

Konanie na sťažnostnom súde

Podľa § 192 odsek 1 Trestného poriadku pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán

a) správnosť výrokov napadnutého uznesenia proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť

b) konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia.

Krajský súd v zmysle vyššie citovaného ustanovenia § 192 odsek 1 písmeno a), písmeno b) Trestného poriadku, na základe riadne podanej sťažnosti odsúdeným, preskúmal zákonnosť a dôvodnosť napadnutého uznesenia, ako i konanie, ktoré mu predchádzalo, a tak dospel k záveru, že sťažnosť bola podaná oprávnenou osobou, v zákonom stanovenej lehote, avšak nie je dôvodná.

Preskúmaním napadnutého rozhodnutia a konania, ktoré vydaniu predchádzalo, krajský súd zistil, že rozsudkom Okresného súdu Trnava spisová značka 8T/17/2024 zo dňa 28.8.2024, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave, sp. zn. 5To/143/2024 zo dňa 14.11.2024, odsúdený za prečin nebezpečného elektronického obťažovania podľa § 360b ods. 1 písm. a) Trestného zákona a prečin ohovárania podľa § 373 ods. 1 ods. 2 písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 122 ods. 2 písm. a), písm. b) Trestného zákona a bol mu uložený nepodmienečný trest odňatia slobody trvaní 2 roky a 6 mesiacov.

Krajský súd v rámci prieskumnej povinnosti vyplývajúcej mu z ustanovení Trestného poriadku ďalej preskúmal postup súdu I. stupňa pri rozhodovaní o návrhu odsúdeného na povolenie obnovy konania na Okresnom súde Trnava pod sp. zn. 35Nt/26/2025 a dospel k záveru, že tento postupoval v súlade so zákonom a správne, keď vo veci určil termín verejného zasadnutia na deň 26.06.2025. Okresný súd zistil všetky rozhodné skutočnosti pre svoje rozhodnutie, tieto vyhodnotil individuálne i vo vzájomných súvislostiach podľa § 2 odsek 12 Trestného poriadku a dospel k správne záveru, že v danej veci nezistil splnenie podmienok na povolenie obnovy konania podľa § 394 ods. 1 Trestného poriadku.

Následne okresný súd vo svojom uznesení v súlade s ustanovením § 176 odsek 2 Trestného poriadku náležite a presvedčivo rozviedol všetky rozhodné právne skutočnosti a svoje právne úvahy, ktoré ho viedli k zamietnutiu návrhu odsúdeného na povolenie obnovy konania.

Krajský súd sa s právnymi úvahami okresného súdu, obsiahnutými v napadnutom uznesení, v plnej miere stotožňuje a v podrobnostiach na ne poukazuje, a to z dôvodu, že tieto plne zodpovedajú obsahu spisového materiálu.

V tejto súvislosti sťažnostný súd poukazuje na to, že v dvojinštánčnom súdnom konaní rozhodnutia súdov I. stupňového a II. stupňového súdu tvoria jednotu a v prípade ak sa sťažnostný súd stotožní s úvahami súdu nižšieho stupňa a tieto považuje za zákonné a správne, nie je potrebné, aby tieto opakoval vo svojom rozhodnutí ale stačí, aby na tieto len stručne poukázal (vid' uznesenie NS SR sp. zn. 2Tdo/2/2018 z 23.01.2018).

K obnove konanie všeobecne

Podľa § 394 ods. 1 Trestného poriadku, obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom, sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Podľa § 399 ods. 2 Trestného poriadku, súd návrh na povolenie obnovy konania zamietne, ak nezistí podmienky obnovy konania podľa § 394.

Nad rámec uvedeného okresným súdom v napadnutom uznesení sťažnostný súd uvádza, že obnova konania je mimoriadnym opravným prostriedkom, ktorého zmyslom je odstránenie nedostatkov v skutkových zisteniach alebo vo výroku o treste, ku ktorým došlo preto, lebo v pôvodnom konaní neboli známe všetky podstatné skutočnosti a dôkazy, nakoľko tieto vyšli najavo až po právoplatnosti rozhodnutia. Uvedeným mimoriadnym opravným prostriedkom je možné zrušiť právoplatné rozhodnutie vo veci, ale len vtedy, pokiaľ sú na to splnené podmienky, pričom súd nie je oprávnený preskúmať správnosť rozhodnutia. Predpokladom obnovy konania je existencia skutočností a dôkazov súdu skôr neznámych, ktoré vyšli najavo až po právoplatnosti rozhodnutia a tieto sú tak závažné, že odôvodňujú zásah do stability nezmeniteľnosti právoplatného rozhodnutia. V konaní o povolení obnovy konania neplatí revízny princíp. V praxi to znamená, že na základe ustanovenia § 394 Trestného poriadku nie je v konaní o povolenie obnovy konania daná možnosť preskúmať procesný postup súdu v pôvodnom konaní ani vecnú správnosť jeho rozhodnutia.

V tejto súvislosti sťažnostný súd poukazuje na skutočnosť, že súd musí v prvom rade skúmať existenciu dôvodov, alebo nových skutočností súdu skôr neznámych a až následne zisťuje či takéto nové skutočnosti, alebo dôkazy samé o sebe alebo v súvislosti už známymi môžu odôvodniť iné rozhodnutie týkajúce sa viny alebo trestu.

Je totiž dôležité, že obnova konania je mimoriadnym opravným prostriedkom, nejde o ďalší riadny opravný prostriedok ako je to ako napríklad pri odvolaní, teda akýkoľvek zásah do právoplatnosti a vykonateľnosti rozhodnutia súdu je prípustný iba vo výnimočných prípadoch. Ani sťažnostný súd po preskúmaní spisového materiálu a odôvodnenia sťažnosti odsúdeným zo dňa 21.07.2025 nezistil žiadne nové skutočnosti ani dôkazy, ktoré by vyšli najavo dodatočne, teda neboli súdu skôr známe, o ktoré by následne v súlade s ustanovením

§ 394 Trestného poriadku odôvodnili povolenie obnovy konania.

Potom je v prvom rade potrebné pripomenúť odsúdenému, že sa mylí, pokiaľ sa domnieva, že konanie o návrhu na povolenie obnovy konania je ďalším opravným štádiom trestného konania, v rámci ktorého by súdy boli oprávnené preskúmať správnosť a zákonnosť rozhodnutia v pôvodnom konaní, ako aj správnosť a zákonnosť pôvodného konania. Právoplatné rozhodnutie je totiž v zásade nezmeniteľné, keďže nastoľuje stav právnej istoty, a to nie len vo vzťahu k odsúdenému. Preto ako to už bolo vyššie uvedené, v rámci konania o návrhu na povolenie obnovy konania súd len skúma, či vyšli najavo nové skutočnosti, alebo dôkazy skôr neznáme, ktoré by samé o sebe, alebo v spojení s už zistenými skutočnosťami, či vykonanými dôkazmi odôvodnili iné rozhodnutie o vine alebo treste. Odsúdený si musí uvedomiť, že súdy v jeho veci už právoplatne rozhodli, jeho vina už bola právoplatne konštatovaná a taktiež mu bol právoplatným rozhodnutím súdu uložený trest.

Zároveň sťažnostný súd konštatuje, že vina odsúdeného bola v základnom konaní preukázaná na hlavnom pojednávaní vykonanými priamymi i nepriamymi dôkazmi, predovšetkým svedeckými výpoveďami svedkov - poškodených A. B. H. a D. G. E., G. a svedkov C. B., I. B., O. C., P. H., C. Q. Q., G. Q., D. D., N. D., C. G. R., B. G. a A. D. S.. S výnimkou svedka H. a svedkyne D. ide o niekoľkých z adresátov mailov, ktoré odsúdený odosielal, pričom ide o jedného z pracovníkov mesta Piešťany, prioritne stavebného odboru, ale aj odvolacieho správneho orgánu v stavebnom konaní (svedkovia G. R. a C. G.), pričom adresáti dotknutých mailov potvrdili, že im chodili v predmetnom období maily od odsúdeného, v ktorých boli okrem iného uvedené aj invektívy vo vzťahu k poškodeným. Z výpovede odsúdeného v prípravnom konaní, ktorá bola na hlavnom pojednávaní riadne vykonaná vyplýva, že odsúdený sa priznal k autorstvu mailov a uviedol, že jeho úmyslom bolo odstránenie protiprávneho stavu na J. F. M. G., ktorý bol nastolený „čiernou stavbou“ manželov K.. Svedkyňa D. (ako družka odsúdeného) uviedla, že odsúdený ju zastupoval v príslušných konaniach, má vedomosť, že sa domáhal nápravy, podľa jej názoru mohol použiť „nevhodnú“ formu. V otázke viny odsúdeného je potrebné poukázať aj na výsluch znalkyne PhDr. Henriety Tóthpetiovej (v rámci ktorého bol riadne oboznámený aj znalecký posudok znalkyne č. 12/2023) a znalecký posudok znalca MUDr. Eduarda Višňovského, PhD., č. 26/2024, z ktorých vyplýva, že u odsúdeného bola zistená paranoidná porucha osobnosti, pričom táto v zmysle posudku MUDr. Višňovského nebola dôvodom na konštatovanie nepríčetnosti alebo zmenšenej pričítanosti.

Okrem toho, ako vyplýva zo spisového materiálu, v pôvodnom konaní bolo vo veci rozhodované rozsudkom, ktorý okresný súd vydal na základe skutočností a dôkazov zistených v prípravnom konaní a následne na hlavnom pojednávaní, a zároveň ktorý bol preskúmaný a následne potvrdený aj rozhodnutím krajského súdu. Sťažnostný súd sa preto so závermi všeobecných súdov v celom rozsahu stotožnil a na podklade vyššie uvedených dôvodov nepovažoval námietky odsúdeného uvedené v jeho sťažnosti za opodstatnené a neakceptoval ich.

K sťažnostným námietkam odsúdeného

Odsúdený v návrhu na povolenie obnovy konania dal do pozornosti, že trvá na výsluchu potrebných (bližšie neurčených) osôb a predložení (taktiež neurčených) písomností a zároveň uviedol: „Som toho názoru, že existujú dôvody na obnovu konania aj vo verejnom záujme, ako aj na uplatnenie § 398 ods. 3 Trestného poriadku pojednávajúcim o prerušení výkonu trestu právoplatne uloženého v pôvodnom konaní, ako aj na vydanie veci – notebooku pre potreby reálneho dokazovania.“, teda v návrhu na povolenie obnovy konania zo dňa 09.04.2025 odsúdený neuviedol žiadne konkrétne nové skutočnosti a nenavrhol vykonanie žiadnych nových dôkazov súdu skôr neznámych, ktoré by mohli same osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine odsúdeného.

Rovnako aj na verejnom zasadnutí dňa 26.06.2025 pri rozhodovaní o návrhu na povolenie obnovy konania samosudca okresného súdu konal zákonne a správne, keď dal odsúdenému možnosť uviesť konkrétne návrhy na doplnenie dokazovania, pričom odsúdený („skrátene“) uviedol, že:

- žiada vydať notebook, ktorý prepadol v prospech štátu;
- poukázal na dôkaz, že nedôveruje orgánom činným v trestnom konaní a navrhol obrátiť sa na orgány činné v trestnom konaní v inom meste;
- uviedol, že bola zneužitá totožnosť mŕtvej osoby a ďalšie skutočnosti nesúvisiace s prejednávanou trestnou vecou.

Rovnako aj v tomto prípade platí, že odsúdený žiadne konkrétne nové skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme na verejnom zasadnutí neuviedol.

Možno len zhrnúť, že odsúdeným predstreté argumentácie ním označené ako nové skutočnosti a dôkazy, tak v návrhu na povolenie obnovy konania, na verejnom zasadnutí dňa 26.06.2025 ako aj v odôvodnení sťažnosti, nie sú ani zďaleka svojim významom rovnocenné dôkazom, ktoré boli vykonané v konaní okresného súdu, v ktorom došlo k právoplatnému odsúdeniu navrhovateľa obnovy konania a hlavne súvisia s trestnou činnosťou iných osôb, nie s trestnou činnosťou samotného odsúdeného, z ktorej bol právoplatne odsúdený. Odsúdený (okrem vytyčanej chyby v dátume výzvy, ktorá bola doručená obžalovanému a subjektívneho názoru odsúdeného na napadnuté uznesenie okresného súdu ako aj na sudcov okresného súdu, prokurátora, vyšetrovatelku a údajnú trestnú činnosť poškodených) teda po celý čas poukazuje na možnú trestnú činnosť poškodených, avšak neuviedol žiadne konkrétne nové dôkazy alebo skutočnosti, ktoré by bolo možné v rámci trestného konania voči odsúdenému kvalifikovať ako nové a doteraz neznáme skutočnosti, ktoré by boli relevantné ovplyvniť rozhodnutie súdu o návrhu na povolenie obnovy konania. Zjednodušene povedané, odsúdený počas konania o návrhu na povolenie obnovy konania ani v sťažnostných námietkach neuviedol žiadne nové skutočnosti alebo dôkazy, ktoré by boli spôsobilé ovplyvniť iné rozhodnutie súdu o vine odsúdeného. Z konania odsúdeného naopak skôr vyplýva, že odsúdený nepochopil zmysel inštitútu obnovy konania, nakoľko opakuje stále tie isté skutočnosti a dôkazy, ktoré uvádzal už v prípravnom konaní alebo konaní pred súdom pri rozhodovaní súdu o jeho vine.

So sťažnostnou námietkou odsúdeného týkajúcou sa postupu orgánov činných v trestnom konaní sa vysporiadal krajský súd ako odvolací súd v uznesení č. k. 5To/143/2024-1927 zo dňa 14.11.2024 na strane 24 predmetného uznesenia, kde uviedol, že námietky voči orgánom činným v trestnom konaní odsúdený neuplatnil riadne a včas a v príslušnej procesnej forme. Ide o tvrdenia voči vyšetrovatelke a prokurátorovi, ktoré nie sú podporené žiadnymi konkrétnymi dôkazmi, teda ide o nepodložené tvrdenia konšpirujúceho charakteru, pričom odsúdený zaujatosť týchto osôb voči jeho osobe odvodzuje z ich postupu voči odsúdenému, ako aj z ich údajného napojenia na realizátorov tzv. čiernych stavieb. Je pravdou, že v zmysle § 394 ods. 5 Trestného poriadku súd povolí obnovu konania, ak sa právoplatným rozsudkom zistí, že policajt alebo prokurátor, sudca alebo prísediaci v pôvodnom konaní porušením povinnosti spáchal trestný čin, čo v tomto prípade nie je možné, nakoľko k právoplatnému odsúdeniu žiadnej z týchto osôb nedošlo.

Pokiaľ ide o sťažnostnú námietku odsúdeného smerujúcu voči chybám v písomnostiach doručených odsúdenému, treba podotknúť, že tieto chyby sú len písárskymi chybami, pretože z obsahu výzvy je jasné, že odsúdený bol vyzvaný na odôvodnenie sťažnosti podanej dňa 26.06.2025. Písárske chyby a iné zrejmé nesprávnosti sú nedostatky, ktoré sú zrejmé už z kontextu alebo obsahu písomnosti, ku ktorým došlo nedopatrením pri ich vyhotovovaní zo strany príslušného orgánu. Pokiaľ ide o poslednú stranu napadnutého uznesenia, tam krajským súdom nebola zistená žiadna chyba v dátume.

Námietky obžalovaného, v ktorých odsúdený hodnotí jednotlivé odseky napadnutého uznesenia vypracované samosudcom JUDr. Krivošíkom, krajský súd vyhodnotil ako nedôvodné, nakoľko, rovnako ako písárske chyby vytyčované odsúdeným v odôvodnení sťažnosti, nie sú novými dôkazmi alebo

skutočnosťami súdu skôr neznámymi vo vzťahu k právoplatnému rozsudku a nemajú vplyv na iné rozhodnutie súdu o povolení obnovy konania.

Podľa § 176 ods. 1 Trestného poriadku, uznesenie musí obsahovať

- a) označenie orgánu, o ktorého rozhodnutie ide, mená a priezviská osôb, ktoré sa na rozhodnutí zúčastnili,
- b) dátum a miesto rozhodnutia,
- c) výrok uznesenia s uvedením zákonných ustanovení, ktoré boli použité, a ak ide o rozhodnutie vo veci samej, aj skutok a jeho právnu kvalifikáciu,
- d) odôvodnenie, ak zákon neustanovuje niečo iné,
- e) poučenie o opravnom prostriedku.

Podľa § 176 ods. 2 Trestného poriadku, v odôvodnení treba, ak to prichádza podľa povahy veci do úvahy, uviesť najmä skutočnosti, ktoré sa považujú za dokázané, dôkazy, o ktoré sa skutkové zistenia opierajú, úvahy, ktorými sa rozhodujúci orgán spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, ako aj právne úvahy, na ktorých základe podľa príslušných ustanovení zákona posudzoval dokázané skutočnosti.

Aj námietky odsúdeného o absencii niektorých povinných náležitostí napadnutého uznesenia, prípadne o nespomenutí všetkých osôb prítomných na verejnom zasadnutí v napadnutom uznesení, krajský súd považuje za irelevantné. V zmysle vyššie citovaného ustanovenia § 176 ods. 2 Trestného poriadku v odôvodnení uznesenia treba uviesť najmä skutočnosti, ktoré sa považujú za dokázané, dôkazy, o ktoré sa skutkové zistenia opierajú, úvahy, ktorými sa rozhodujúci orgán spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, ako aj právne úvahy, na ktorých základe podľa príslušných ustanovení zákona posudzoval dokázané skutočnosti. Z pohľadu vyššie uvedeného ustanovenia je teda nutné, aby v uznesení bol uvedený súhrn skutočností, dôkazov a úvah, na základe ktorých súd rozhodol. Nie je potrebné v uznesení uviesť celý priebeh verejného zasadnutia, pretože ten je zaznamenaný v zápisnici o verejnom zasadnutí.

Sťažnostný súd pripomína, že v konaní o návrhu na povolenie obnovy konania nemožno preskúmať vecnú správnosť rozsudku vydaného v základnom konaní. Toto konanie sa obmedzuje predovšetkým na riešenie otázky, či návrh na povolenie obnovy konania obsahuje skutočnosti alebo dôkazy, ktoré sú pre súd nové, skôr neznáme. Dôvodom obnovy konania podľa § 394 ods. 1 Trestného poriadku teda nemôže byť každá nová skutočnosť alebo nový dôkaz, o ktorých sa súd dozvie, ale len tie kvalifikované, teda také, ktoré sú spôsobilé ovplyvniť rozhodnutie o vine a treste, pričom toto posúdenie je výlučne úlohou rozhodujúceho súdu. Samotné tvrdenie osoby, ktorá podala návrh na povolenie obnovy konania, nie je pre takéto zásadné rozhodnutie postačujúce a súd ani nie je povinný vydať rozhodnutie v súlade s jej právnymi názormi (I. ÚS 50/04) alebo hodnotením dôkazov (IV. ÚS 252/04). Inak vyjadrené, právo na spravodlivý proces negarantuje osobe právo na to, aby bolo rozhodnuté v súlade s jej predstavami a požiadavkami, ale najmä právo na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré preskúmateľným spôsobom, jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky, vrátane odpovedí na argumenty predostreté odsúdeným.

Sťažnostný súd opakuje, že odsúdený v návrhu na obnovu konania, na verejnom zasadnutí dňa 26.06.2025 ani v písomnom odôvodnení sťažnosti neuviedol také skutočnosti a dôkazy súdu skôr neznáme, aby mal nadriadený súd k dispozícii také relevantné skutočnosti, okolnosti alebo právne úvahy, ktoré by boli spôsobilé, z hľadiska zistenia podmienok obnovy konania, spochybniť správnosť a úplnosť skutkových zistení súdu prvého stupňa, ako aj správnosť právnych úvah (podľa § 394 odsek 1 Trestného poriadku), na základe ktorých skutočnosti, ktoré považoval za dokázané, posudzoval jeho návrh na obnovu konania.

Podľa § 193 odsek 1 písmeno c) Trestného poriadku, nadriadený orgán zamietne sťažnosť ak nie je dôvodná.

Keďže krajský súd nezistil žiadne dôvody pre zmenu napadnutého uznesenia, ktoré by boli v prospech odsúdeného, sťažnosť ako nedôvodnú v zmysle ustanovenia § 193 odsek 1 písmeno c) Trestného poriadku zamietol.

Toto uznesenie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.